

ΕΝΟΤΗΤΑ 37- Η κατάρα των εμφυλίων

Γραμματική αναγνώριση

locum: αιτ. ενικ. του ουσ. β' κλ. locus -i (αρσ.): τόπος (loci -orum: χωρία βιβλίων, loca -orum: τόποι)
deducta est: γ' ενικ. οριστ. παθητ. παρακ. του ρ. deduco, deduxi, deductum, deducere 3: οδηγώ
deus: ονομ. ενικ. του ουσ. β' κλ. deus -i (αρσ.): θεός **vel:** διαζευκτ. σύνδ.: ή, είτε
casus: ονομ. ενικ. του ουσ. δ' κλ. casus -us (αρσ.): τυχαίο περιστατικό
aliqui: ονομ. ενικ. αρσ. της αόριστης επιθ. αντων. aliqui, aliqua, aliquod: κάποιος -α -ο
subvenit: γ' ενικ. υποτ. ενεργ. παρακ. του ρ. subvenio, subveni, subventum, subvenire 4: βοηθώ
salvi: ονομ. πληθ. αρσ. του δευτερόκλιτου επιθ. salvus -a -um: σώος -α -ο
nequeamus: α' πληθ. υποτ. ενεστ. του ρ. nequeo, nequi(v)i, -, nequire 4: δεν μπορώ
veni: α' ενικ. οριστ. ενεργ. παρακ. του ρ. venio, veni, ventum, venire 4: έρχομαι
urbem: αιτ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. urbs, urbis (θηλ.): πόλη
destiti: α' ενικ. οριστ. ενεργ. παρακ. του ρ. desisto, desisti, -, desistere 3: σταματώ
omnia: αιτ. πληθ. ουδ. του τριτόκλιτου επιθ. omnis -is -e: όλος -η -ο
sentire: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. sentio, sensi, sensum, sentire 4: αισθάνομαι, καταλαβαίνω
dicere: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. dico, dixi, dictum, dicere 3: λέω
facere: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. facio, feci, factum, facere 3: κάνω
concordiam: αιτ. ενικ. του ουσ. α' κλ. concordia -ae (θηλ.): ομόνοια
pertinērent: γ' πληθ. υποτ. ενεργ. παρακ. του ρ. pertineo, pertinui, pertentum, pertinere 2
tantus: ονομ. ενικ. αρσ. της δευκτ. αντων. tantus -a -um: τόσοσ -η -ο
furor: ονομ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. furor, furoris (αρσ.): μανία
invaserat: γ' ενικ. οριστ. ενεργ. υπερσ. του ρ. invado, invasi, invasum, invadere 3: καταλαμβάνω
pugnāre: απαρ. ενεργ. ενεστ. του ρ. pugno, pugnavi, pugnatum, pugnare 1: μάχομαι
cuperent: γ' πληθ. υποτ. ενεργ. παρακ. του ρ. cupio, cupivi, cupitum, cupere 3: επιθυμώ
clamābam: α' ενικ. οριστ. ενεργ. παρακ. του ρ. clamo, clamavi, clamatum, clamare 1: φωνάζω
nihil: αιτ. ενικ. ουδ. της αόριστης ουσ. αντων. nihil, nullius rei: τίποτα
civili: αφαιρ. ενικ. ουδ. του τριτόκλιτου επιθ. civilis -is -e: εμφύλιος -α -ο
miserius: αιτ. ενικ. ουδ. miserior -ior -ius (συγκρ. του δευτερόκλιτου επιθ. miser, misera, miserum: άθλιος -α -ο)
misera: ονομ. πληθ. ουδ. του δευτερόκλιτου επιθ. miser, misera, miserum: άθλιος -α -ο
nihil: ονομ. ενικ. ουδ. της αόριστης ουσ. αντων. nihil, nullius rei: τίποτα
victoria: ονομ. ενικ. του ουσ. β' κλ. victoria -ae (θηλ.): νίκη
victores: αιτ. πληθ. του ουσ. γ' κλ. victor, victoris (αρσ.): νικητής
ferociore: αιτ. πληθ. αρσ. ferocior -ior -ius (συγκρ. του τριτόκλιτου επιθ. ferox, ferocis: άγριος -α -ο)
impotentiores: αιτ. πληθ. αρσ. impotentior -ior -ius (συγκρ. του τριτόκλιτου επιθ. impotens, impotentis: αχαλίνωτος
reddit: γ' ενικ. οριστ. ενεργ. ενεστ. του ρ. reddo, reddidi, redditum, reddere 3: κάνω, καθιστώ
natūra: αφαιρ. ενικ. του ουσ. α' κλ. natura -ae (θηλ.): φύση
tāles: ονομ. πληθ. αρσ. της δευκτ. αντων. talis, talis, tāle: τέτοιος -α -ο
necessitate: αφαιρ. ενικ. του ουσ. γ' κλ. necessitas, necessitatis (θηλ.): ανάγκη
cogantur: γ' πληθ. υποτ. παθητ. ενεστ. του ρ. cogo, coegi, coactum, cogere 3: αναγκάζω
Bellorum: γεν. πληθ. του ουσ. β' κλ. bellum -i (ουδ.): πόλεμος
civilium: γεν. πληθ. ουδ. του τριτόκλιτου επιθ. civilis -is -e: εμφύλιος -α -ο
exitus: ονομ. πληθ. του ουσ. δ' κλ. exitus -us (αρσ.): έκβαση
tāles: ονομ. πληθ. αρσ. της δευκτ. αντων. talis, talis, tāle: τέτοιος -α -ο
non solum... sed etiam: επιδοτική σύνδεση: όχι μόνο ... αλλά και
fiant: γ' πληθ. υποτ. ενεστ. του ρ. fio, factus sum, fieri: γίνομαι
velit: γ' ενικ. υποτ. ενεστ. του ρ. volo, volui, -, velle: θέλω
obsequatur: γ' ενικ. υποτ. ενεστ. του ρ. obsequor, obsecutus sum, obsecutum, obsequi 3 (αποθ.): κάνω το χατίρι
auxilio: αφαιρ. ενικ. του ουσ. β' κλ. auxilium -ii (-i) (ουδ.): βοήθεια (auxilia -orum: επικουρικό στράτευμα)
parta sit: γ' ενικ. υποτ. παθητ. παρακ. του ρ. pario, peperit, partum, parere 3: γεννώ,

Συντακτική Ανάλυση

1. **In eum locum res deducta est:** κύρια πρόταση κρίσης.
deducta est: ρήμα, **res:** υποκ., **In locum:** εμπρ. προσδ. της κατάστασης στο deducta est, **eum:** επιθ.
2. **ut, -, salvi esse nequeāmus:** δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση **nequeāmus:** ρήμα, (**nos:**) υποκ., **esse:** αντικ. στο nequeamus, τελ. απαρ. (ταυτοπρ), **salvi:** κατηγορούμενο στο (nos).
3. **nisi qui deus vel casus aliqui subvenerit:** δευτερεύουσα υποθετική πρόταση
subvenerit: ρήμα, **deus vel casus:** υποκ., **qui:** επιθ. προσδ. στο deus, **aliqui:** επιθ. προσδ. στο casus.
4. **Equidem, -, non destiti omnia et sentire et dicere et facere:** κύρια πρόταση κρίσης.
destiti: ρήμα, (**ego:**) υποκ., **et sentire et dicere et facere:** αντικ. στο destiti, τελ. απαρ. (ταυτοπροσωπία), **omnia:** αντικ. στα sentire, dicere, facere, **Equidem:** επιρρ. προσδ. του τρόπου στο destiti.
5. **quae ad concordiam pertinērent:** δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο omnia
pertinērent: ρήμα, **quae:** υποκ., **ad concordiam:** εμπρ. προσδ. του σκοπού στο pertinērent.
6. **ut vēni ad urbem:** δευτερεύουσα χρονική πρόταση
vēni: ρήμα, (**ego:**) υποκ., **ad urbem:** εμπρ. προσδ. της κίνησης σε τόπο στο veni.
7. **sed tantus furor omnes invaserat:** κύρια πρόταση κρίσης.
invaserat: ρήμα, **furor:** υποκ., **tantus:** επιθ. προσδ. στο furor, **omnes:** αντικ. στο invaserat.
8. **ut pugnāre cuperent:** δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. **cuperent:** ρήμα, (**omnes:**) υποκ., **pugnāre:** αντικ. στο cuperent, τελ. απαρ. (ταυτοπροσωπία).
9. **etsi ego clamābam nihil esse bello civili miserius:** δευτερεύουσα εναντιωματική πρόταση,
clamābam: ρήμα, **ego:** υποκ., **esse:** αντικ. στο clamābam, ειδ. απαρ., **nihil:** υποκ. στο esse (ετεροπροσωπία), **miserius:** κατηγορούμενο στο nihil, **bello:** αφαιρετική συγκριτική (β' όρος σύγκρισης) (α': nihil, συγκριτική λέξη: miserius), **civili:** επιθ. προσδ. στο bello.
10. **Omnia sunt misera in bellis civilibus:** κύρια πρόταση κρίσης.
sunt: ρήμα, **Omnia:** υποκ., **misera:** κατηγορούμενο στο Omnia, **in bellis:** εμπρ. προσδ. του χρόνου στο sunt, **civilibus:** επιθ. προσδ. στο bellis.
11. **sed nihil (est) miserius quam ipsa victoria:** κύρια πρόταση κρίσης.
(est): ρήμα, **nihil:** υποκ., **miserius:** κατηγορ. στο nihil, **quam victoria:** β' όρος σύγκρισης (α': nihil, εκφέρεται με quam και ομοιό. (ονομαστική) με τον α', συγκριτική λέξη: miserius), **ipsa:** επιθ. προσδ. στο victoria.
12. **ea victores ferociores impotentioresque reddit:** κύρια πρόταση κρίσης.
reddit: ρήμα, **ea:** υποκ., **victores:** αντικ. στο reddit, **ferociores impotentioresque:** κατηγ. στο victores.
13. **ut necessitate esse cogantur:** δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική
cogantur: ρήμα, (**victores:**) υποκ., **esse:** αντικ. στο cogantur, τελ. απαρ., (ταυτοπροσωπία), (**tāles:**) κατηγορούμενο στο (victores), **necessitate:** αφαιρετική της αιτίας (εξωτ. αναγ. αίτιο) στο cogantur.
14. **etiamsi naturā tāles non sint:** δευτερεύουσα παραχωρητική πρόταση
sint: ρήμα, (**victores:**) υποκ., **tāles:** κατηγορούμενο στο (victores), **naturā:** αφαιρετική του τρόπου στο sint.
15. **Bellorum enim civilium exitus tāles sunt semper:** κύρια πρόταση κρίσης.
sunt: ρήμα, **exitus:** υποκ., **Bellorum:** γενική υποκειμενική στο exitus, **civilium:** επιθ. προσδ. στο Bellorum, **tāles:** κατηγορούμενο στο exitus, **semper:** επιρρ. προσδ. του χρόνου στο sunt.
16. **ut non solum ea fiant:** δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση **fiant:** ρήμα, **ea:** υποκ.
17. **quae velit victor:** δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο ea
Velit: ρήμα **victor:** υποκ. **quae:** αντικ. στο velit [ή (**fieri:**) αντικ. στο velit
18. **sed etiam ut victor obsequatur iis:** δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση
obsequatur: ρήμα, **victor:** υποκ., **iis:** αντικ. στο obsequatur.
19. **quorum auxilio victoria parta sit:** δευτ. αναφ. προσδ. στο iis **parta sit:** ρήμα, **victoria:** υποκ., **auxilio:** αφαιρετική οργανική του μέσου στο parta sit, **quorum:** γενική υποκειμενική στο auxilio.